

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. júna 2011, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému **I. V.**, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. novembra 2010, sp. zn. 4 To 49/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **I. V.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 11. júna 2010, sp. zn. 21 T 208/2009, bol obvinený **I. V.** uznaný za vinného v bode 1/ zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., v bode 2/ zo zločinu nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti (v bodoch 1/ - 2/) rozsudku.

Za to bol obvinenému I. V. uložený súdom prvého stupňa podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák. po nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Tr. zák. a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obvinený bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podal odvolanie okresný prokurátor a obvinený. Krajský súd v Nitre na základe podaných odvolaní, rozhodol dňa 25. novembra 2010, sp .zn. 4 To 49/2010 rozsudkom, ktorým zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obžalovaného I. V. za vinného nasledovne:

v bode 1/ rozsudku odvolacieho súdu zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/ písm. d/ Tr. zák. a

v bode 2/ zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

v bode 1/

dňa 5. februára 2009 po predchádzajúcej vzájomnej dohode už s právoplatne odsúdenou Z. R. spoločne vycestovali do P. v Č. , kde si prostredníctvom bližšie nestotožnených osôb zaobstaral 5 kusov krabičiek lieku Subutex 8 mg, obsahujúcich 35 kusov tabletiiek, ktorých účinnou látkou je buprenorfín a tieto tabletky následne na základe jeho

pokynu previezla Z. R. autobusovou linkou z P. na autobusovú stanicu do N., kde boli dňa 6. februára 2009 o 01.00 hod. spoločne so Z. R. zadržaní príslušníkmi OKP OR PZ ÚJKP v N., ktorým dobrovoľne vydal $\frac{1}{4}$ tabletky lieku Subutex, ktoré množstvo zodpovedá jednej jednorazovej dávke omamnej látky a Z. R. bolo príslušníkom polície vydaných 34 kusov tabliet Subutex, z ktorého množstva bolo možné pripraviť 34 až 272 jednorazových dávok omamnej látky,

v bode 2/

v presne nezistenom čase v letných mesiacoch roku 2008 si opakovane od doposiaľ nestotožnených osôb zaobstaral bližšie nezistené množstvo tabliet lieku Subutex, z ktorých časť použil pre vlastnú potrebu a časť predal alebo inak poskytol najmenej štyrom iným osobám, pričom aj dňa 8. júna 2008 si zakúpil od doposiaľ nezistenej osoby v meste S. jednu skladačku pervitínu a 14 tabliet Subutexu, a toho istého dňa o 20.35 hodine v obci Š. na ulici N., pri kontrole ním vedeného osobného motorového vozidla zn. S. EČ: N. dobrovoľne vydal príslušníkom polície zo svojich osobných vecí 1 ks alobalovej skladačky s obsahom pervitínu (metamfetamín) s hmotnosťou 15 mg a s koncentráciou 48,8% hmotnostných metamfetamínu, ktoré množstvo nie je možné vzhľadom na nízky obsah účinnej látky považovať ani za jednu jednorazovú dávku drogy a taktiež vydal 14 ks tabliet Subutex 8 mg obsahujúci účinnú látku buprenofrín, z ktorého množstva bolo možné pripraviť 14.112 jednorazových dávok omamnej látky.

Krajský súd v Nitre uložil obvinenému I. V. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 7 Tr. zák. (po nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Tr. zák. a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.), § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. krajský súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. obvinenému bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Zároveň odvolací - Krajský súd v Nitre zamietol odvolanie krajského prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. novembra 2010, sp. zn. 4 To 49/2010, podal obvinený dňa 8. marca 2011 prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že obe rozhodnutia tak Krajského súdu v Nitre, ako aj Okresného súdu Nitra sú založené na nesprávnom právnom posúdení veci, z čoho vyplýva nesprávny právny názor, nakoľko od samého začiatku vo svojich výpovediach poukazoval na to, že on je iba obyčajným narkomanom a užívateľom drog, od ktorých je závislý viac rokov, konkrétne od roku 1998. V minulosti bol vždy odsúdený len za drogovú trestnú činnosť a to konkrétne, že u neho našli drogy, ktoré mal pri sebe vždy však iba pre vlastnú potrebu. Poprel, že by bol dílerom drog. Uviedol, že skutočnosť, že bol závislý na drogách potvrdila i svedkyňa Z. R., O. P., rodičia D. V. a J. V., M. G., J. D. a znalkyňa Mgr. M. Ľ. Pokiaľ ide o sporné výpovede svedkov Z. R., T. L., A. M., že mal týmto podať a predať Subotex cez okno na dome, vytýkal súdom, že v tomto smere nebolo vykonané žiadne dokazovanie, pričom v žiadnom prípade nie je možné, takýmto spôsobom drogu podať, nakoľko okno je od zeme vo výške 2,7 m a už vôbec nie je možné prevziať peniaze, nakoľko svedkyňa M. je nízka. Navrhol preto, aby súd vykonal ohliadku miesta činu, prípadne si zadovážil fotografie z miesta, keďže táto skutočnosť je veľmi závažná a podstatná. Má za to, že okresný súd pochybil, keď sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s daným tvrdením. Podľa názoru obvineného sa preto jedná len o pochybnosti a dohady, pretože uvedená možnosť nebola ničím potvrdená. Obvinený v závere svojho dovolania napadol i výrok o treste, ktorý sa mu zdá vo výmere 11 rokov príliš krutý, keďže on je iba obyčajným užívateľom drog. V tejto súvislosti preto navrhol, aby mu súd trest znížil po tom, čo skutok prekvalifikuje v bode 1/ obžaloby na trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák. V závere dovolania žiadal, aby dovolací súd vyhovel jeho dovolaniu, zrušil rozsudok tak Krajského súdu v Nitre, ako aj Okresného súdu Nitra, a vrátil vec súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným I. V. nie je dôvodné.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia odôvodnil obvinený tým, že bol iba konzumentom drog, ktorú skutočnosť okrem hore uvedených svedkov potvrdila i znalkyňa Mgr. M. Ľ., ktorá nielen vo svojom písomne podanom znaleckom posudku, ale i na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa jednoznačne potvrdila, plne rozvinutú psychickú aj fyzickú závislosť obvineného od viacerých návykových látok. Obvinený poprel, že by bol dílerom drog, teda, žeby drogy predával, pretože díler je osoba, ktorá drogy predáva a má z toho dostatočný príjem, a preto nebude kradnúť rodičom z domu cennosti, ako to robil on. On osobne zobral z domu 15 dukátov v hodnote 50 tisíc korún a predal ich len za tisíc korún, keďže ako užívateľovi drog mu bolo úplne jedno čo z domu zoberie, dôležité bolo pre neho získať peniaze na kúpu drogy. Obvinený namietal nesprávny právny názor oboch súdov, hoci z vykonaného dokazovania vyplynulo a on sám aj doznal, že bo obyčajným konzumentom drog, ktorý si nevedel ustriechnuť množstvo drog, ktoré konzumuje, avšak nebol žiadnym dílerom. Má za to, že z toho potom vyplynulo pre súdy i nesprávne právne posúdenie daného skutku.

Je pravdou, že obvineným navrhnutý dôkaz – ohliadka miesta činu, okresný ani krajský súd nevykonali. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd nevykonali všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, prípadne, že vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa jeho predstáv. Je výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti.

Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr.por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané.

Z uvedených dôvodov dovoláciu námietku obvineného, spočívajúcu v tvrdení, že súd odmietol vykonať navrhovaný dôkaz vo forme vykonania ohliadky miesta činu, prípadne fotografií z miesta, je preto treba považovať z hľadiska naplnenia niektorého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. za irelevantnú.

V daných súvislostiach najvyšší súd konštatuje, že nie je možné v postupe orgánov činných v trestnom konaní vidieť žiadne porušenie zákonných záruk spravodlivého procesu.

Obsah trestného spisu neposkytuje žiaden podklad o tom, že by vyšetrovateľ v rámci prípravného konania a okresný, resp. krajský súd pri vykonávaní úkonov súdneho konania postupovali v rozpore s príslušnými zákonnými ustanoveniami ako aj, že by vykonali relevantné dôkazy nezákonným spôsobom.

Napokon, obvineným napádaný skutkový stav veci tak, ako ho zistili a ustálili súdy nižšej inštancie, namietané nespáchanie skutku a proklamovaná nevina obvineného, sú dôvody stojace mimo zákonný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Z obsahu dovolania totiž vyplýva, že obvinený napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací § 377 Tr. por.), je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie

je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je preto viazaný zistením skutkového stavu veci, ako ho zistil a ustálil okresný súd, s ktorého závermi sa stotožnil (s drobnými zmenami) aj krajský súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený I. V. spáchal skutky tak, ako je uvedené v rozsudku odvolacieho - krajského súdu.

Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu a na základe toho vyvodzovať nesprávnu kvalifikáciu skutku. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V prerokovávanej veci je zistený

skutok (pre dovolací súd záväzný) správne právne kvalifikovaný. A preto dovolací dôvod uvedený obvineným naplnený nebol.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. V. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. júna 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Gabriela Šimonová

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová